

<p>?esto posećemo za udarcima jer ne znamo šta drugo učiniti u napadima bijesa. Ispadi bijesa znak su da roditelj ne zna šta radi, da je tako frustriran da ne može jasno razmišljati i (ili) da roditelj ima problema sa kontrolisanjem bijesa i svog ponašanja. Pa kako će onda podučiti dijete ispravnom ponašanju?! Djeca najviše, pogotovo mlade dobi, uče oponašanjem. Mi smo mu primjer rješenja za životne probleme.</p> <p style="text-align: justify;">Kako se mi nosimo sa frustracijama i kako reagujemo na njih ostavlja dubok uticaj na našu djecu. Iako vjerski dozvoljeno, ali ne i preporučeno, udaranje kao oblik kažnjavanja treba da bude zadnja opcija, kada ništa drugo ne upali, i svakako ne treba da bude odgovor u afektu nego dobro promišljena i kontrolisana kazna. Udaranje odnosno fizičko kažnjavanje ostavlja duboke psihičke posljedice na dijete (najalost nekad i fizičke pa govorimo o zlostavljanju a ne o kažnjavanju) pa bi prije nego pristupimo takvom vidu odgoja trebali da dobro razmislimo. Ja navodim samo neke razloge zašto ne udariti dijete, zašto je bolje potražiti alternativu:</p> <p style="text-align: justify;">1. Udarcima dijete učite udarati: djeca vole oponašati, pogotovo ljude koje vole i poštuju. Doživljavaju kao ispravno sve što oni čine. Trebamo uvijek imati na umu da mi odgajamo nečiji suprug ili ženu, oca ili majku. Iste disciplinske mjere koje mi provodimo s njima i oni će, u većini slučajeva, provoditi na svojoj djeci i bližnjima. Istraživanja su pokazala da djeca iz porodica u kojima se udaralo koriste agresiju za rješavanje sukoba kad odrastu.</p> <p style="text-align: justify;">2. Udarcima se umanjuje djetetova vrijednost: da bi se dijete dobro ponašalo ono se mora i osjećati dobro. Djetetova slika o sebi počinje na tome kako smatra da ga drugi, uz roditelje, doživljavaju. Batine zbog razbijene žaće izraz su naše ljutnje a dijete to shvata kao poruku: "Mama je ljuta na mene, žaća je vrijednija od mene." Dijete uči ali ne ono što vi mislite. Ono uči da zaslućuje batine jer je loće. A loće dijete se i ponaša loće pa nas to tjera u začarani krug.</p> <p style="text-align: justify;">3. Udarcima se umanjuje roditeljska vrijednost: roditelji koji kontroliraju djecu udarcima ili ih na druge načine zlostavljaju često se i sami osjećaju manje vrijednima jer u dubini duće nisu zadovoljni načinom sprovođenja discipline. Osjećaju se bespomoćni. Često će udariti dijete iz oćlaja jer ne znaju šta bi drugo učiniti, no osjećaju se još bespomoćnijima kad primjete da to nema učinka. Udaranjem sedobiva bitka, ali ne i rat. Biti osoba sa autoritetom znači da vam se vjeruje i da vas se poštuje, a ne da se od vas strahuje. Trajni autoritet se ne može temeljiti na strahu. Poslanikov sunnet nam je i više nego dobar primjer za to.</p> <p style="text-align: justify;">4. Udarci mogu dovesti do zlostavljanja: kažnjavanje se može pojačati. Opasnost fizičkog kažnjavanja je prije svega u tome što vam se može učiniti da je vrijeme za jaće orućje: dlan posne ćaka, ćiba postane kaić, smotuljak novina postane drvena kaćika. Ono što je počelo kao bezazleno pretvara se, često, u zlostavljanje djeteta. Roditelji koji su programirani da ćlupaju po guzić poćinju prelaziti na jaće kazne. Prije svega zato što nisu naućili alternativna rjećenja.</p> <p style="text-align: justify;">5. Udarci ne popravljaju ponašanje: puno puta smo ćuli: "što ga više udaram a on sve gori!" Znaći, udaranjem se dječije

ponađanje ne popravlja, nego pogoršava. Osnova za promicanje dobrog ponađanja je da dijete koje se osjeća dobro i prema kojem se postupa dobro i samo će se ponađati dobro. Udaranje potkopava taj princip. Dijete koje dobije batine osjeća se loše i to pokazuje svojim ponađanjem. Više batina = lošije ponađanje. Mi želimo da dijete zna da je napravilo loše (a ne da je ono loše), da mu bude žao zbog toga ali da i dalje vjeruje da je osoba koja vrijedi.

6. Udarci ne proizlaze iz sunneta: ne koristite sunnet i hadis o tjeranju djeteta na namaz pa makar i udaranjem kao izgovor. Hadis se odnosi na namaz a ne na svakodnevne životne situacije. Osim toga, da li ste ikadje proitali da je Poslanik, salallahu alejhi we selem, udario dijete!? Nije!!! Koristi je sve druge odgojne metode da bi odgojio, i preodgojio, najbolji narod na svijetu svoje ashabe. Slijedimo Poslanikov, salallahu alejhi we selem, sunnet!!!

7. Udarci potiču ljutnju: i kod djece i kod roditelja. Djeca doživljavaju fizičku kaznu kao nepravdu. Vjerovatnije je da će se pobuniti protiv udaranja nego protiv neke druge tehnike odgoja. Zbog osjećaja nepravde dolazi do razvoja osjećaja poniženja. Kad kazna ponizi djecu ona se ili povuku ili pobune. Dok se može reći da se dijete boji ponoviti ponađanje zbog udaranja, vjerovatnije je da se zapravo boji onog koji udara. Najbolji način da se suzdržimo od impulsa udaranja je da u sebe ugradimo dva uvjerenja: 1. nećemo udarati djecu 2. disciplinirat ćemo ih

8. Udarci prizivaju ružna osjećanja: ljudi se prisjećaju traumatičnih događaja više nego ugodnih. Udarci ostavljaju utisak i na tijelo i na dušu. Neugodno sjećanje na udarce može blokirati ugodna sjećanja.

9. Udarci imaju loše dugoročne posljedice: istraživanja su pokazala da udaranje može ostaviti dublje i dugotrajnije ožiljke od brudeg crvenila na guzi. Istraživanja su pokazala da djeca koja su fizički kažnjavana/zlostavljana, postaju manje društvena, fizičko nasilje postaje za njih prihvatena norma kada postanu tinejdžeri, pokazuju više psihičkih smetnji, slabije napreduju u školi, često udaraju svoje potomke i braćne drugove, itd. Dokazi protiv udaraca preovladavaju. Stotine istraživanja dovela su do zaključaka: -što se dijete više fizički kažnjava, postat će agresivnije -što se djecu više udara veća je vjerovatnoća da će i ona udarati svoju kad jednom postanu roditelji, a agresiju mogu prenijeti i na braćne drugove -udarci siju sjeme kasnijeg nasilnog ponađanja -udarci nisu učinkoviti

10. Udarci nisu učinkoviti: udaranje nema dobar učinak ni na dušu ni na tijelo, ni na dijete ni na roditelja a ni na društvo. Udaranje ne promiče lijepo ponađanje, stvara udaljenost između djece i roditelja i pridonosi nasilju u društvu. Ako udaranje nije način, trebamo tražiti alternative. Probajte u mnogobrojnim knjigama koje se nude na tržištu naći rješenje, naučite nove načine discipliniranja djeteta i razmislite malo bolje o sunnetu i prije svega o Kur'anskim porukama.

Zaista, razgovor, razgovor i sve ostalo dolaze prije batine. Molim Allaha dž.š. da nam pomogne u teškom zadatku odgajanja ummeta i da nas uputi na pravi put, i na djela s kojima će biti zadovoljan i od kojih ćemo imati koristi i na dunjaluku i na ahiretu. Amin!!!

(akos.ba/n-um.com)